

R A D O Š I N S K É

NOVINY

ŠTVRTROČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XXIV

Číslo 2

Nepredajné

September 2022

Slovo na úvod

Leto je nenávratne za nami. Užili sme si ho po každej stránke. Mimoriadne po stránke tepla, sucha, ale bolo bohaté aj na veľa podujatí. Odkrajujeme prvé dni jesene. Dúfam, že bude k spokojnosti každému. Záhradkárom pre pokojný zber ovocia a zeleniny, verím, že na svoje si prídu aj hubári, zlatá jeseň so slnkom a babím letom nám umožní načerpať silu na zimné obdobie. Zláka nás vôňa pečených gaštanov, naplníme dózy so šípkami, z hrozna si môžeme pripraviť dobré víno alebo si kúpiť v jednej z kvalitných radošinských pivníc. Kratšie dni doprajú viac času stráveného s rodinou. Určite si každý nájde niečo, čo má na jeseni rád. A k pohode Vám prispeje aj prečítanie našich novín.

Krásnu jeseň Vám praje gb

Poľovnícke slávnosti

Pre niekoho sa hody spájajú s jedlom. Bohato prestretý stôl s veľkým výberom všakovakých dobrôt. Áno, hody sú o hojnosti. A k hojnosti nepatrí len jedlo ale tiež výber z množstva podujatí. Radošinské hody sú toho dôkazom. Kolotoče, výstavka v kostole, tanečná zábava, stánky s maškrtami. K top hodovým podujatiam patria Poľovnícke slávnosti. Tento rok sa konali už po dvanásty krát a opäť veľmi úspešne. Prípravy na túto veľkú akciu začínajú mesiace vopred a posledné dni to priam vri. Upratovanie, posledné úpravy a prípravy. Počasie nebolo ideálne, ale hlavne nepršalo. Podujatie odštartovalo vystúpenie Lesníčiarov, po nich kynológov a sokoliarov. O 15.30 hodine sa začala slávnostná svätohubertska svätá omša, ktorá už tradične priláka množstvo ľudí. Po omši bolo vystúpenie Cigánskych diablov. Výborné výkony skvelých hudobníkov, viacerí z nich svetové kapacity v oblasti hudby, nenechali strnulých žiadnych návštevníkov. Posledným bodom bolo vystúpenie hudobnej skupiny Coverage, ktorá to naozaj roztočila. Počas zábavy sa ťahala tombola. Radosť pani Vierky, ktorá vyhrala automatickú práčku nemala konca kraja. Zaujímavé boli aj ďalšie ceny, ktoré si odnášali šťastní výhercovia. Počas celého popoludnia a večera si mohli prítomní pochutnávať na špecialitách z rúk šikovných poľovníkov, rôzne poľovnícke špeciality, nechýbal guláš z diviny, burčiak, nápoje. Myslí sa aj na deti, ktoré sa mohli do sýtosti vyšantiť. Podujatie sa koná za podpory a pomoci Poľovníckeho združenia Havran I., OÚ Radošina, PD Radošinka Veľké Ripňany a Rímsko-katolíckeho úradu Radošina. Keď som sa večer vracala z prírodného amfiteátra počula som veľa chvály od okoloidúcich. „Však sú v tejto Radošine šikovní, keď dokážu zorganizovať takéto úžasné podujatie. Škoda, že sa u nás nič podobné nerobí.“ Veríme, že si poľovníci tradíciu slávností ponechajú a takouto výbornou akciou nás budú tešiť ešte veľa rokov.

gb

Poľovnícke slávnosti - omša

Cigánski Diabli

Uznesenie č. 25 z Obecného zastupiteľstva konaného dňa 30. 6. 2022

A) Obecné zastupiteľstvo schvaľuje

1. Program zasadnutia Obecného zastupiteľstva
2. VZN 1/2022 – prevádzkový poriadok pohrebiska a domu smútku obce Radošina a Radošina – Bzince
3. Určenie volebných obvodov a určenie počtu poslancov do orgánov samosprávy obce Radošina na volebné obdobie 2022 – 2026
4. Úprava rozpočtu na rok 2022 – čerpanie rezervného fondu na investície
5. Upustenie od vymáhania pohľadávky OF 2011/56 – 330,25 €, OF 2011/149 – 181,60 €, OF 2012/18 – 77,04 €, OF 2012/19 – 830,25 €, OF 2012/39 – 77 € spolu v čiastke 1496,14 € (firma UNIPOT Radošina)
6. Uvoľnenie finančných prostriedkov na hudobnú skupinu Cigánsky diablo v sume 5.500,- € na poľovnícke slávnosti 17. 9. 2022, s cenou lístka 3,- € pre občanov Radošiny a Bziniec (dôchodcovia Radošiny a Bziniec zadarmo), 5,- € pre ostatných návštevníkov
7. Uvoľnenie finančných prostriedkov na divadelné

predstavenie Divadla komédie Bratislava v sume 3.500,- €, s cenou lístka na predstavenie vo výške 10,- €

8. Uvoľnenie finančných prostriedkov na opravu trávniku futbalového ihriska vo výške 2.373,- €.

B) Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie

1. Plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky obce Radošina na II. Polrok 2022
2. Informácie o projektoch

C) Obecné zastupiteľstvo ukladá

1. Vyzvať záujemcov o priestory starej školy v Bzinciach, aby bližšie konkretizovali svoje ponuky
2. Pripraviť prevádzkový poriadok pre využívanie areálu futbalového štadiónu v Radošine
3. Upozorniť p. Jaroslava Šugru, aby využíval na jazdy autami Nádražnú cestu vedľa potoka.

JUDr. Marta Kolková, starostka obce

Zo života našej školy

Od vydania posledných novín sa školský rok skončil aj začal, v krátkosti si udalosti pripomenieme.

30. júna sme úspešne ukončili školský rok v poradí už 57. Deviatci boli úspešne prijatí na ďalšie štúdium a hoci sa každý tešil na nových spolužiakov, zážitky, učiteľov, nejednému z deviatkov vypadla slza. Čo už, deväť rokov je dlhá doba. Odmenení boli viacerí žiaci za vyučovacie výsledky, ale aj za mimoškolskú činnosť, súťaže, zber papiera. Počas školského roka boli žiaci úspešní v mnohých súťažiach, všetkých potešili mnohými cennými umiestneniami. Mali sme výborných recitátorov, spevákov, športovcov, technikov,

biológov atď.

Na slávnostnom nástupe na konci školského roka sme sa rozlúčili s riaditeľom školy Mgr. A. Fekulom. V tunajšej škole pôsobil presne 41 rokov, z toho 31 rokov ako riaditeľ školy. Človek dostáva v živote veľa darov. A. Fekula dostal veľmi vzácny dar, dobrý učiteľ. Po celý čas daroval časť zo seba, nedával si pokoja, oddychu. Školu zapájal do mnohých projektov, z ktorých si každý veľa odniesol, získanie potrebnej techniky, vedomostí, zručností, ktoré každého posunuli vpred. Zveľadil všetky budovy v areáli školy nielen zvonka ale i zvnútra, ihriská. Naša škola bola prvá v okrese na právnej

Prváci vo veľkej škole,
foto L. Pacalajová

Štvrtáci na konci školského roka

subjektivitě, záležalo mu na kvalite vyučovania, pod jeho vedením sme sa neustále vzdelávali. Pracovať po jeho boku bolo pre každého radostou a zážitkom.

Novým riaditeľom sa stal Mgr. Andrej Siget, ktorému držíme palce v tejto náročnej práci.

Nový školský rok 2022/2023 sa začal neskôr. Pre vysokú chorobnosť učiteľov sme nastúpili až 8. septembra a hneď sme mali plný vyučovací deň. Učiteľské rady rozšírila Zuzana Jánosová, asistentka učiteľa. Do školy nastúpilo 172 žiakov. Prváčikov je 16. V týchto dňoch všetci veselo pracujeme. Žiaci majú možnosť opäť pracovať v rôznych krúžkoch podľa svojich záujmov. Ponuka krúžkov je pestrá, z každého rožka troška, športový, tanečný, umelecký, počítačový... „Nič nemá lepší vplyv na dieťa než chvála.“ Verím, že bude veľa príležitostí na pochvalu, všetko je v rukách žiakov ako sa postavia k práci. Budeme im dobrými pomocníkmi a podporovať ich v záujmoch.

gb

Letná družina, výlet v Terchovej

Pod'akovanie

Prostredníctvom Radošinských novín by som rada poďakovala za letnú družinu. Deti prežili dva krásne týždne plné krásnych zážitkov. Pani vychovávateľky, Gabika a Vierka pripravili pre deti úžasný program. Zažili indiánsky deň, vyrábali šperky, boli na výlete v Terchovej a Piešťanoch, vyskúšali si kúzlenie ako Harry Potter. Poďakovanie patrí aj vedeniu školy, že umožnili letnú družinu, pani starostke za zapožičanie autobusu, rodine Belkovej, Mirkovi Lesayovi, ktorý bol s deťmi na výlete v Terchovej a A. Sigetovi za super opekačku. Všetkým patrí veľké ďakujem a verím, že píšem v mene viacerých rodičov.

D.K.

Džavot na školskom dvore

Po letných prázdninách sa opäť otvorila brána MŠ pre džavotajúce, ale aj ustráchané deti. Vylakane boli hlavne deti, ktoré prvý krát prišli do MŠ. Je to krásne, nové ale aj ťažké obdobie v živote malých ratolestí. V triede Motýľov ich čakali pani učiteľky, hračky, skladačky, a množstvo pomôcok pre rôzne aktivity. Staršie deti sú v triedach Lienok a Včielok. Kapacita MŠ je naplnená, nebolo možné vyhovieť všetkým žiadostiam o umiestnenie. Prekvapenie čakalo deti na školskom dvore. Starú šmykľavku, šikovné ruky majstra zmenili na novú Zvoničku. Otecko Zojky – pán Marek Kollár zvaral, prerábala, natieral a dotváral zvoničku podľa svojich predstáv s úmyslom potešiť všetky deti. Patrí mu veľká vďaka, ako aj manželom Gálovým, majiteľom fir-

my Kovovýroba, ktorý sponzorsky poskytl potrebné kovové časti a nátery zvoničky. No a pri montáži na školskom dvore pomáhali aj pracovníci Obecného úradu. Spoločnými silami vznikla nová radosť pre deti. Ďakujeme.

Poprajme si do nového školského roku len zdravé a spokojné deti. Vzájomnú toleranciu a pochopenie jeden pre druhého.

text, foto G. Cviková

PORTRÉT.

V cykle Osobnosti Radošiny si Vám dovoľujeme predstaviť našu rodáčku Máriu Blahušovú, ktorú v našom centre sociálnych služieb klienti neoslovujú inak ako Sestrička Mária.

Čo sa Vám vybaví, keď sa povie Radošina.

Tu žijem celý svoj život. Radošina je to miesto, kde žije celá moja rodina. Tu som doma. Nevieť si predstaviť, že by som mala žiť niekde inde.

Kde sa začal a ako sa začal životný príbeh sestričky Márie?

Narodila som sa v Topoľčanoch vtedy, keď Gagarin vyletel do vesmíru 😊. V Topoľčanoch som aj prijala sviatosť krstu. Krstil ma pán kaplán Bachan. Moje krásne a bezstarostné detstvo som prežila u nás na doline. My sme ani veľmi do dediny alebo na kúpalisko nechodili. S kožami a kravami sme chodili na káčerovské, lipovníčky až pod vinohrady. V krásnej prírode sme prežili detstvo, o akom sa dnes deťom môže už len snívať. Náš otec mal v živote veľké šťastie v nešťastí. Najskôr ho zasypalo v bani. Potom šiel z Behyniec povedľa koľajníc domov a zachytil ho vlak. Pri obhliadke si všetci mysleli, že je mŕtvy a tak ho dali do vagóna. Cestou do Radošiny však začal stonať a tak ho rýchlo previezli do nemocnice. V bezvedomí bol desať dní. A aby toho nebolo dosť, tak neskôr ho ešte aj zrazil autobus. U nás bol vypestovaný veľký rešpekt, k rodine, rodičom, autoritám a k povinnostiam. Otec bol hlavou rodiny so všetkým, čo k tomu patrí a svoju úlohu si aj plnil podľa najlepšieho svedomia. Mama bola svojou starostlivosťou a obetavosťou pre nás všetkým. Nabádala nás k starostlivosti a ohľaduplnosti aj k iným. Vianoce, boli vždy čarovným obdobím. Dodnes máme veľa nepísaných pravidiel. Zídeme sa všetci na rodičovskom dome - celá rodina, všetky generácie. Najskôr spievame koledy, potom večeríme, rozbaľujú sa darčeky a spomíname najmä na tých, čo už nie sú medzi nami. Na Veľkú noc sa u nás vystriedala celá rodina a dodržiavali sme všetky tradičné a rodinné zvyky. Na Veľkonočnú poklonu sme boli vždy riadne pripravení a zviazané zvony nahradili rapkáče. So sestričkami sme pri jaskynke recitovali. Do školy ma uviedla pani učiteľka Močková. V škole sme často trávili viac času ako doma. Pionierske aktivity trvali niekedy až do večera. Po škole som nastúpila do nemocnice do Topoľčian na infekčné oddelenie. Často k nám vtedy chodili deti so šarlachom. Keď som ich po vyliečení odovzdávala mamám živé a zdravé veru sme sa s deťmi aj pritúlili a často sme si aj poplakali.

Čo nás robí šťastnými?

Zdravie najbližších a súdržnosť v rodine. Aby sa vždy našiel niekto, kto Vám pomôže keď to potrebujete. Prajem ďalším generáciám aby si zachovali súdržnosť k rodine, komunite, obci čo najdlhšie. Spokojný život a radosť zo života. Neviete si predstaviť to moje nadšenie,

Mária v záhrade

keď som si kúpila za svoje peniaze alebo úspory prvýkrát niečo pre seba.

Čo nás robí nešťastnými?

Závisť a neprajnosť a neúprimnosť.

Naša viera je pre nás tou najintímnejšou sférou kde z pravidla nikoho nevypúšťame. Napriek tomu, čím je pre Vás Vaša viera?

Som vychovaná v duchu tradičnej katolíckej rodiny a to si aj nesmierne vážim. Vyrastala som pri dekanovi Balghovi a jeho vnímanie viery ma veľmi inšpirovalo. Pomoc, opora, obetavosť, láskavosť to je to, čo ma naplňa. Som pripravená niesť zodpovednosť za svoje činy.

Vy aj Vaše kolegyně v domove sociálnych služieb v Radošine vykonávate svoje poslanie s veľkou obetavosťou a láskavosťou. Nespočetne veľa služieb Vaším klientom - zväčša obyvateľom Radošiny robíte nad rámec svojich pracovných povinností a pracovného času. Nie ste niekedy unavená? Kde čerpáte energiu? V čom je Vaše tajomstvo?

Svoju prácu robím rada, samozrejme, že som niekedy unavená, ale najmä, mám rada tých s ktorými pracujem. V našich klientoch vidím svojich príbuzných. Snažím sa im byť oporou - spoločenskou, sociálnou a samozrejme aj fyzickou, lebo častokrát sa jedná o imobilných pacientov, ktorí si vyžadujú intenzívnejší prístup. Viete, ich vďačnosť a úprimnosť je nefalšovaná. Ich úprimná vďačnosť je zasa najväčšou oporou pre mňa. Dodáva mne aj mojim kolegyniam najväčšiu energiu a zmysel, prečo v tejto práci napredovať.

Videla som za tie roky veľa šťastných ale aj smutných príbehov. Zdravotné okolnosti nie vždy umožňujú, aby naši rodičia, prarodičia alebo príbuzní strávili celú starobu v rodinnom kruhu. Pre všetkých našich klientov je však nesmierne dôležité aby nestratili s najbližšími kontakt. Žiaľ, niekedy sa stretávam aj s opakom. Vzájomné pohladenie a objatie má v týchto prípadoch ešte oveľa intenzívnejší a hlbší význam. Častokrát sa stáva, že keď si starých rodičov na sviatky berú príbuzní domov, tak sa naši klienti chcú vrátiť k nám do domova skôr ako by si to ich rodina priala - ale taký je už život. Po čase, sú už doma tu a my sme ich rodina a častokrát jediná. Preto sa im snažím byť najlepšou oporou ako sa len dá a je to zároveň aj pre mňa ten pravý a nefalšovaný

zdroj energie.

A potom, vždy sa niekto nájdete kto Vás podrží. Verte mi, život Vás naučí pokore, skromnosti aj vďačnosti.

Denne ste určite súčasťou veľkého množstva ľudských príbehov a osudov. Čo je pre Vás najintenzívnejším zážitkom v spojení s Vaším poslaním?

Keď sa k Vám klient s vďakou vráti – to je to, čo sa nedá popísať a to sú veci ktoré sa nedajú nahradiť. Pamätám si množstvo mien detí a klientov z minulosti, na ktoré nikdy nezabudnem. Keď Vás dieťa alebo starček, starenka objíme – to má nesmiernu cenu.

V minulosti, keď som robila na oddelení dlhodobého chorých som sa pri každodenných povinnostiach častokrát musela rozhodovať medzi možným a potrebným. Potom idete naozaj na hranicu možností s cieľom uľaviť, zachrániť alebo pomôcť.

Smrť. V ostatnom čase nás všetkých navštívila častejšie ako sme si kedykoľvek dokázali predstaviť. Stretli ste sa s ňou pri svojej práci veľakrát. Dá sa na jej príchod pripraviť? Aká môže byť? Boľstivá? Oslobodzujúca? Pokojná?

Predovšetkým je prirodzenou a neoddeliteľnou súčasťou nášho bytia. Koniec života mladého človeka je vždy obrovská tragédia a ťažká rodinná trauma, ktorá prechádza generáciami. O deťoch radšej ani nehovoriac. Nepracovala som na úrazových oddeleniach, teda málokedy sme prichádzali do styku s náhlým úmrtím. Skôr som pôsobila v oblasti paliatívnej starostlivosti, kde sa s odchodom skôr počítalo. Bolo našou úlohou, pacienta, jeho rodinu a okolie na odchod pripraviť. Pre nás všetkých je pokojný, dôstojný a prirodzený odchod v čase staroby alebo neprekonateľného ochorenia v zásade vyslobodením. Chronická bolesť je zlá, strata ľudskej dôstojnosti je zlá, strata identity je zlá – dôstojný, pokojný, vyrovnaný a prirodzený odchod je vždy vyslobodením a nebojím sa povedať aj darom. V takých chvíľach je vždy nesmierne dôležité byť na blízku. Držať za ruku a v tichej modlitbe nájsť s pokojom v tvári to, po čom všetci v tejto chvíli tak prahne.

Čo je na Radošine najkrajšie?

No predsa naša Dolina – to je môj domov

Je niečo konkrétne čo tu máte rada?

Ten klud, čo tu na doline máme – ráno vstanem vyjdem na priedomie, počujem vtáky, vidím srnky, zvieratá, vidím okolo idúcich. Nedá sa to s ničím nahradiť. Pamätám, sa že skôr sa v kameňolome aj strieľalo - vtedy to tu bolo samozrejme iné. Potom sa sem začal na nešťastie nosiť odpad. No teraz je Dolina a zvlášť kameňolom s celým okolím opäť nádherné miesto, na ktoré môže byť Radošina právom hrdá.

Od nevšimavosti je len malý krok k pohrdaniu. Od pohrdania je len malý krok k nenávisti. Od nenávisti je len malý krok k zúfalstvu. Zúfalí ľudia robia zúfale činy – čo by sme teda mali urobiť aby sme odstránili nevšimavosť?

Veľa ľudí si po korone uvedomilo, že sme smrteľní – pocit pomínutelnosti je veľmi poučný. V afekte vyhrkne-me, povieme slová, ktoré potom ľutujeme a pritom stačí sa len ospravedlniť a všetko by mohlo byť inak. Prejde prvý deň keď sa nerozprávame a po čase prichádza ľahostajnosť a nevšimavosť – také jednoduché to je. Stačilo by, aby všetci otvorili oči a hlavne svoje srdcia, pozreli sa okolo seba a hneď by uvideli, kto potrebuje Vašu pomoc a kto je na Vás závislý.

Čo ako ľudstvo – robíme zle?

Upíname sa na hmotné veci a zabúdame na súdržnosť. Ako hovorievala moja mama pomáhajte si a dávajte pozor jeden na druhého lebo jeden druhého potrebujete.

Každý peňažnej kríze vždy predchádzala kríza morálky. Spoločnosť, vzťahy a hodnoty prechádzajú v súčasnosti krízou a úpadkom s akým sa naša generácia za ostatných 50 rokov doposiaľ nestretla. Kam sme sa to dostali?

Predovšetkým sme prestali myslieť na 3 groše – jeden požičiavame, jeden máme aby sme prežili a jeden musíme vrátiť – všetci najlepšie vieme komu 😊.

Deti namiesto rozprávok dostávajú mobil. Spolupatričnosť je prepych, spolu strávený čas nedostatkový tovar. Doba je rýchla, nie sme trpezliví, chceme všetko a chceme to hneď - nám s Mírom stačili jedny kvintáky - Miro mal jednu a ja druhú 😊. Málo spolu hovoríme, pamätám si, že na uliciach pred domami boli lavičky, kde ľudia sedeli a rozprávali sa...

Nevieme okamžite zmeniť počínanie svetových, európsky a slovenských takzvaných elit. Napriek tomu - čo by mali urobiť takzvané elity a čo by sme mali urobiť my aby sa veci začali meniť k lepšiemu?

Nech si všetci naši predstavitelia vyskúšajú život väčšiny obyvateľov Slovenska – z priemerného platu zabezpečiť pre rodinu bývanie, stravu, lekársku starostlivosť, vzdelanie a základné životné potreby - razom by zmenili svoje priority. Všetci, čo niečo urobili zle, mali by za svoje skutky niesť zodpovednosť. No a my by sme im mali častejšie pripomínať toho záujmy majú v prvom rade zastávať – v túžbe po pravde a spravodlivosti. Tiež by sme mali prestať plytvať, najmä jedlom

Čo by ste priala Radošine?

Aby napredovala ako doteraz, aby tu zotrvali všetky kultúrne a spoločenské podujatia a rozširovali sa, aby sme sa mali stále na čo tešiť. No a spolupatričnosti, vzájomnosti a náklonnosti nikdy nie je dosť.

Čo by ste priala obyvateľom Radošiny?

Úprimnosť bez pretvárk, pokoru bez pýchy, túžbu po šťastí, snahu nezištne pomáhať bez nároku na odmenu. Nech si každý najskôr do svojho oka pozrie. Aby sa ľudia prebudili a užívali života, aby si vážili jeden druhého a všetko čo máme. Život je dar a k daru musíme pristupovať s náležitou pozornosťou a úctou, inak ho nie sme hodní.

V rytme tanca

Máte radi tanec a pohyb? Sofia Vlasáková, Nádražná ulica ho má v krvi už od útleho detstva.

Keď navštevovala tretí ročník ZŠ, išla s dvomi kamarátkami do Piešťan, ktoré sa išli zapísať do ZUŠ tanečný odbor. Sofii sa tam zapáčilo a tak sa zapísala aj ona, že skúsi, či ju to bude baviť a či na to má. Kamarátky to po krátkom čase vzdali a Sofia zostala tancu verná až dodnes. Navštevuje súkromnú tanečnú školu v Piešťanoch tanec hip – hop. Okrem tohto tanca sa venuje show dance, muzikálovému tancu a stepu. Trénuje 2 -3 krát do týždňa a to už 8 rokov. Dievčatá z tanečnej školy viackrát v roku chodia na súťaže po celom Slovensku. Na jar sa zúčastnili súťaže vo Vrábloch, kde sa konala kvalifikácia na majstrovstvá sveta. V kvalifikácii na postup tancovali dievčatá, v každej tanečnej skupine bola aj Sofia. Vystupovali so šiestimi tancami a so všetkými postúpili na MS do Chorvátska. V Chorvátsku na súťaži, v kategórii hip – hop, bolo celkom 10 družstiev z celého sveta. Výsledok tanečnej skupiny zo Slovenska? 1. miesto. Toto nebol ich prvý úspech. Na ME v Maďarsku, pred MS, získala tanečná skupina spolu so Sofiou 2. a 3. miesto. V súčasnosti Sofia navštevuje druhý ročník hotelovej akadémie. Povinností má viac, to však nezmenilo jej postoj k tancu. Tréningy navštevuje pravidelne, rozcvička, strečing, nácvik choreografie. A doma za sprievodu hudby si to všetko opakuje. Vôbec nevadí, že tancovala dve hodiny v tanečnej škole, radosť z tanca a celkovo z pohybu ju robí šťastnou. Keďže navštevuje školu, kde varenie a pečenie zohráva dôležitú úlohu, k jej veľkým koníčkam patrí pečenie. Najradšej pečie cheesecake. Všetkým chutia, sú nielen dobré, ale aj pekné. Neoddychuje ani počas prázdnin. Zúčastnila

Úspešná Sofia

sa muzikálového tábora v Starej Turej. Počas týždňa nacvičovali choreografiu k rôznym tancom, ktorými sa predviedli v Piešťanoch na vystúpení v Dome umenia. V tomto stánku kultúry vystupujú dvakrát ročne. Na javisku to vie roztočiť, v súkromnom živote je veľmi úctivá a skromná. Držíme palce a veríme, že budeme o nej ešte počuť.

gb

A leto je za nami...

Naposledy ste stránky Radošinských novín listovali v apríli. To už bolo dávno, povieť si. Odvtedy sme už veľa prežili, v našej obci, aj mimo. O niečom z toho sa dočítate aj v tomto čísle.

Toto leto bolo trochu iné, zdá sa, že lepšie. Napriek tomu, že téma pandémie ustúpila do úzadia, nesmieme zabúdať, že naše mysle okupujú ďalšie starosti, ktoré prišli bez pozvania. Vojna u našich susedov, ktorá sa dostala medzi horúce témy už na začiatku roka, bohužiaľ dodnes trvá. Je úplne v poriadku sa o tom baviť a mať odlišné názory, pokiaľ ich vieme prezentovať s kludom a v rozvážnej debate, napríklad pri pohári

vínka Allizante, ktoré je pre mňa príjemným objavom z Burčiakových slávností, ktorých som sa zúčastnila v septembri.

V poslednom čísle novín som si prečítala apel, aby sa občania nebáli a posielali svoje príspevky redakčnej rade. A preto som sa aj ja rozhodla, že sa skúsím zamyslieť a napísať niečo, čo by sa možno dalo čítať. Touto cestou by som chcela vyzvať mladých ľudí, ako som aj ja, ktorých bavilo a baví písať, aby si našli čas, popremýšľali nad zaujímavou témou, a prispeli svojou troškou k ďalšiemu vydaniu RN.

Mesiace máj a jún sú už akoby 10 rokov v minulosti...Poriadne si ani ne-

vieme spomenúť, čo sme vtedy robili. Ja som dokončila svoj predposledný rok na VŠ, ktorý bol pre niekoho tým posledným u nás na ZŠ. Pamätám si ten pocit vzrušenia z prvého dňa na novej škole s novými spolužiakmi a pedagógmi. Prajme si pokojný priebeh aj tohto akademického roka, nech sme na jeho konci znovu všetci úspešní.

Júl už naplno patril prázdninám a dovolenkám, opatrenia nás tento rok nelimitovali skoro vôbec, a preto som si istá, že ste navštívili veľa nových miest. Zážitky, kúpanie v mori, sedenie na terasách, kino v amfiteátri, tropické drinky, morské plody a všetko, čo nám leto pripomína,

bude našu myseľ okupovať určite aj v septembri, keď už si do práce a do školy budeme brať aj bundu s daždníkom. August patril čakaniu na dažď, ktorého sme mali toto leto naozaj málo. Varili sme kečup, zavárali, kopali zemiaky. To všetko sme toto leto vybavili akosi skôr, aspoň nám doma sa to tak zdalo...

Keď píšem tieto riadky, myslím na to, čo všetko ma zajtra čaká, čo všetko ma čaká tento mesiac, a ten ďalší, a budúci rok, to ani nespomínajme 😊...Máte to rovnako? Ak áno, zamyslime sa spoločne nad tým, koľko stresu si vytvárame prílišným myšlením dopredu. Nie je nadmerné plánovanie, resp. stresovanie sa niekedy aj na škodu? Kedy ste si naposledy

dopriali deň, nevediac, čo Vás čaká, bez naplánovaných 5 vecí, ktoré musíte stihnúť? Ak si na ten deň neviete spomenúť, kým ste dočítali túto vetu, zrejme ste ho nemali poriadne dlho. Prajem vám taký deň zažiť tento týždeň a pokojne aj ten budúci, zvoľniť tempo a užívať si ľahkosť bytia. Dýchať čerstvý vzduch, čítať dobrú knihu, zavolať priateľom, spýtať sa ako sa majú, len tak, aj keď nič konkrétne nepotrebuje. O vzťahy medzi nami sa treba starať, nepretrvávajú samé, preto sa starajme ako o seba, tak o vzťahy medzi nami, o svojho ducha aj telo.

Ak som Vás ešte celkom nevyčerpal a dostali ste sa skoro až na koniec, tak dúfam, že prežijete pekné dni, že

zažijete a naučíte sa niečo nové, že sa zdokonalíte v tom, čo už viete.

Koncom októbra nás čakajú voľby do orgánov samosprávy aj našej obce, a preto by som Vás rada aj touto cestou povzbudila, aby ste sa ich zúčastnili, a uplatnili si svoje právo voliť. Keď ho už raz máme, tak ho využijme.

Na záver chcem s vami zdieľať citát francúzskeho spisovateľa Alberta Camus, ktorý povedal: „Jeseň je druhá jar, kedy je každý list kvetom.“ Preto nezufajme a hľadme na padajúce listy ako na jedinečné kvety, a na sychravé dni, ktoré nás neminú, ako na kvet, ktorý treba poliať, aby rozkvitol. Každý taký deň môže byť nová príležitosť...

Zuzana Blahušová

Zlaté srdiečko

Prvú prázdninovú sobotu 2. júla sme sa stretli na futbalovom štadióne, aby sme sa spojili pre dobrú vec. Uskutočnilo sa podujatie pod názvom „Zlaté srdiečko“, ktoré sa nieslo v znamení pomoci.

Cieľom stretnutia bolo podporiť neziskovú organizáciu Deťom s rakovinou n. o., ktorá pôsobí na Bratislavských Kramároch v Národnom ústave detských chorôb, presne na oddelení pre detičky s onkologickým ochorením. Organizácia vznikla v roku 2015 a bola založená rodičmi, ktorých deti sa vyliečili z ochorenia. Keďže ako rodičia sme si prešli tiež touto cestou, rozhodli sme sa spolu s našim „tímom“ zorganizovať toto podujatie. Na svoje si prišli všetky vekové kategórie. Na deti počas dopoludnia čakali športové súťaže, skákacie hrady a maľovanie na tvár. Okrem dobrého gulášiku, kapustnice a pochúťky s názvom chilly con carne, čakal na návštevníkov bohatý program. Zbor väzenskej a justičnej stráže z Nitry predviedli ukážky zásahu a prácu psovodov. Deti sa stali policajtami, hasičmi, záchranármi, vojakmi. Spievali sme s farebnou Simsalalou a Maliny Jam, vystúpil Kristián Révay, hrala hudobná skupina Danubius a kapela z Dubovian Jako kedy & Katka, ktorým patrí vďaka aj za ozvučenie podujatia. Počas dopoludnia prebiehal aj futbalový turnaj a nás všetkých sprevádzala dobrá nálada. Spoločne sa nám podarilo vyzbierať 9412,75 eur. Ďakujeme Obci Radošina, sponzorom, ktorí nám dôverovali a finančne podporili akciu, dobrovoľníkom, DHZ Radošina a moderátorke Dominike Dadíkovej, ktorá sa počas dňa starala o dobrú náladu. Veríme, že toto podujatie sa stane tradíciou v našej obci.

Annamária Grznárová

Letný tábor

Letný tábor, ktorý poriada Obec Radošina má peknú tradíciu a deti sa naň tešia. Tento rok sa už po druhýkrát konal v Patinciach. V peknom a príjemnom prostredí prežili deti týždeň plný zábavy, kúpania, hier. Spestrením bol výlet do Maďarska, kde si pozreli tepidárium, podmorský svet. Týždeň plný zážitkov, nových kamarátov, času stráveného pri hrách bol veľkým zážitkom pre všetkých.

**Pohoda v tábore,
foto J. Sigetová**

LETO V OBCI

Leto nám dalo zabráť. Trápili nás vysoké teploty, nedostatok vody, únava zo slnka. Tieto náročné dni nám spríjemnili zaujímavé podujatia v obci, ktorých bolo tento rok dosť. Krátkou správou s fotkami si tieto príjemné akcie pripomeňme.

Už sa to varí

Guláš

K príjemným vôňam z kuchyne patrí aj vôňa gulášu. Súťaž vo varení poľovníckeho gulášu sa nekoná v kuchyni ale v príjemnom prostredí v priestoroch poľovníckeho domu. 4. júna sa zišli nadšenci tohto dobrého jedla, dostali základné suroviny a pustili sa do varenia. Zohrané tímy z minulých rokov a niekoľko nových družstiev pridávali do kotlíka rôzne ingrediencie, len aby zaujali porotu. Už dávnejšie nejde súťažiacim tímom o výhru ale o zábavu, stretnutie s priateľmi, dobrú náladu a tá zvíťazila aj tento rok. Počas súťaže na javisku vystúpili deti z MŠ a FS Slnečnica z Piešťan, ktorí spríjemnili celé popoludnie.

gb

Zraz veteránov 2022

Ak neprší mesiac a prudký lejak sa spustí práve v to ráno, keď organizujete akciu v exteriéri, ktorej príprava stála nemálo energie, tak to je zle, nedobre. Niektorí by možno ponádával a rezignoval. Chlapi z Veterán klubu Radošina sú však z iného cesta, či železa. Síce posmutneli, ale s vervou pozhánali veľké stany a s vierou v slnko zakúrili pod kotlinami na ten najfajnovjší guláš. Dobro urobili. Zraz veteránov 2022 bol opäť v milej atmosfére, aká sa môže vyčariť vtedy, keď sa spojí elegancia historických vozidiel s dobrou vôľou ich majiteľov, organizátorov a návštevníkov. Už tradične na toto podujatie mnohých priviezol vlak a tak sme sa po roku tešili, že sa na radošinskej konečnej stanici opäť nastupovalo, vypravovalo, vystupovalo, mávalo, pískalo, tešilo a dúfalo, že vlak na tejto trati nebude len raz v roku. Na neďalekom ihrisku už čakali krásne autíčka, traktor, motorky, ich hrdí a srdeční majitelia svoje kúsky radi predstavili, čo to aj pod kapotou poukazovali. Trabanty, Škodovky, Jawy, Lady, Tatrovka, Bmw, Fiaty, fialové, zelené, červené, žlté, vyleštené, opravené, aj v pôvodnom stave dokázali, že im palivo stále chutí, motory zavrčali a pekne spolu, aj s asistenciou našich hasičov, ktorí dobrú vôľu preukazujú nielen pri hasení, ale takmer pri každej akcii v obci, vyrazili na spanilú jazdu smerom na Veľké Ripňany. Zvuk motorov na štadióne vystriedal spev a slová súboru Di-

Lahôdka pre oči,
foto M. Escherová

vadla Hlavina, ktorý prítomných potešil krátkym kultúrnym programom. Organizátori následne odovzdali trofeje majiteľom tých najzaujímavejších vozidiel a potom sa už o zábavu postarala hudobná skupina Ontario. Nič iné sa o štrnástom ročníku Zrazu veteránov v Radošine nedá povedať, len poďakovať našim "veteránistom" za ďalšie krásne podujatie a popriať im, nech tak ako nedovolia, aby hrdza znehodnotila ich motorových miláčikov, tak nech nezhrdzavie ani ich energia a vôľa robiť niečo len tak od srdca, len tak pre radosť, nielen pre seba.

Mária Escherová

Prázdniny sa skončili

Pre mnohých z nás sa leto končí prázdninami. Počasie ako keby cítilo, že sa leto chýli ku koncu sa zmení. Ustúpia horúčavy, zaprší, skôr sa stmieva. A to je signál sa s letom rozlúčiť. A ako inak ako dobrou opekačkou v prírodnom amfiteátri. Deti so svojimi rodičmi a väčšie deti samé sa prišli zabaviť a pochutnať si na dobre opečenej špekáčke. Nevadí, že trochu očernela od blízkeho držania nad ohňom, taká chuť najviac. Vďaka patrí Tomášovi Turčanovi, ktorý pre každé dieťa zabezpečil sladkosť a nápoj a OÚ, ktorý každý rok akciu zorganizuje.

gb

Radosť detí

Veselá komédia

Kultúrne leto v obci ukončilo divadelné predstavenie hrou pod názvom Pi čaj, miláčik. Výborné herecké výkony, vtipné hlášky, humorný dej potrénovali svaly na tvári aj bruchu. Aj letné predstavenie patrí už k tradícii leta a ľudia z blízkeho i vzdialenejšieho okolia zaplnili amfiteáter do posledného miesta.

Aj premietanie letného kina v amfiteátri má svojich prívržencov a návštevníkov. Piatky bývajú vyhradené mladším vekovým skupinám a soboty starším. Priaznivci filmu mali možnosť vybrať si z bohatej filmovej ponuky. Horúce večery a noci boli v tomto prostredí oveľa znesiteľnejšie a príjemnejšie.

gb

Pi čaj, miláčik

Recept

V dnešnom čísle Vám ponúkame netradičný recept, ale stojí za to vyskúšať. Verím, že zachutí.

Kokosová kari polievka alebo vegánska TOM GHA KAI

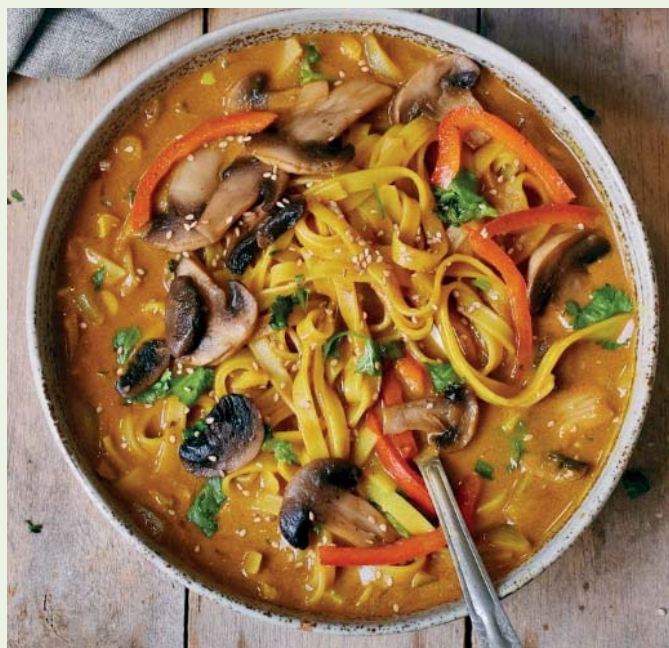
Výborná do tohto chladného vlhkého počasia, skvelo prehrejete organizmus.

Potrebuje:

2 cibule, 3 strúčiky cesnaku, nastrúhať 2 PL čerstvého zázvoru, feferónka, za hrst hřibov, 1 farebná paprika, kokosové mlieko – husté v konzerve (1 konzerva na cca 1,5 l zeleninového vývaru, ryžové rezance, zeleninový vývar, sójová omáčka, javorový sirup, čili, kari, kukurica, čierne korenie, soľ podľa chuti, 1 PL kari pasta,

Postup:

Na oleji osmažíme cibuľku, cesnak, zázvor a aj čili papričku, ak chceme dosiahnuť pikantnejšiu chuť. Pridáme kari pastu, čili a ostatné koreniny, a zalejeme zeleninovým vývarom. Necháme variť. V druhej panvici si na oleji osmažíme hřiby a papriku. Ryžové rezance zalejeme vriacou vodou a osolíme, necháme zmäknúť.

Potom, čo polievka prevrela, pridáme kokosové mlieko a za stáleho miešania necháme spojiť chute, pridáme sójovú omáčku a javorový sirup.

Servírujeme v miskách – na dno dáme rezance, zalejeme polievkou, na vrch poukladáme papriku, hřiby a kto má, tak aj čerstvý koriander a sezam na dozdobenie.

Radošinský pivný festival Šajn 2021 – IV. ročník

Pred troma rokmi sme pod záštitou Pivovaru Radošina spoločne začali tradíciu Radošinského pivného festivalu Šajn v priestoroch amfiteátru. V tomto roku sme pre veľký úspech pokračovali riadenými degustáciami pri ktorých boli prezentované najnovšie druhy pív zúčastnených pivovarov. Najväčší záujem bol o Ceylon / Session IPA, 11° z produkcie Pivovar Radošina, zaujímavosťou bola spolupráca s Pivnicou Radošina kde sme navarili pivo Malotino / Saison a do ležania sme pridali hroznové šupky ktoré dali pivu vinný nádych. Okrem našich pív sme tiež čapovali aj spriatelenej Piešťanský Pivovar Žiwell.

Každý mal možnosť si nájsť pivo svojej chuti a stupňovitosti. Na výber boli variácie farieb, voní a intenzity z 10 druhov vybraných pív. Účastníci mali dostatočne široký priestor na experimentovanie a objavovanie nových obľúbených značiek. Pre našich najmenších sme mali v pripravenú paletu viacerých druhov osviežujúcich čapovaných ovocných nápojov.

Festival sa niesol v duchu tvorivej atmosféry, spoznávania nových pivných štýlov, a tiež aj kultúrneho zážitku. Podujatie sa nám podarilo ako každý rok niečím oživiť a pri-

nieť niečo nové. Tento rok to bol lokálny začínajúci umelec, ktorý vystupuje pod menom The Smalltown Boy. Pre najmladších sme pripravili skákací hrad a opekanie, pre dospelých riadenú degustáciu piva a hudobný program.

Šajn tu bol pre Vás, počasie sa napokon vydarilo a dobrá nálada zvíťazila. Po roku sa stretli na ňom Radošinčania zo zahraničia, ďalekého aj blízkeho okolia ale aj susedia, ktorí v zhone všedných dní nemajú čas

na kus reči. Atmosféra vzájomnosti bola umocnená nadšením usporiadateľov a spokojnosťou účastníkov. Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k usporiadaniu tohto skvelého podujatia a samozrejme ďakujeme Vám všetkým bez ktorých by toto podujatie nemalo obsah.

***Už teraz sa tešíme na ďalší ročník
a Vašu priazeň.
Tomáš Antalík***

Obrovská rajčina mala 713g
foto B. Petrášová

Podarilo sa

Tohtoročné leto bolo ideálne na pobyt pri vode. V záhrade nám teplo a sucho dalo zabráť. Dennodenné polievanie nedokázalo nahradiť dážď. Napriek nedostatku vody sa našim občanom podarilo dopestovať zaujímavé plodiny, kvety.

Obrovskú mäsitú rajčinu dopestovala M. Petrášová, Piešťanská ulica. Rajčinu si dopestovala od zasadenia semiačka do zeme, presadenia do kelímka, do záhrady. Rajčina je veľmi chutná a sladká a vystačí na raňajky pre celú rodinu.

Hortenzia

Hortenzia na obrázku bola ozdobou záhrady rodiny Minárikovej, Mierová ulica. Hýrila mnohými farbami odtieňmi ružovej, fialovej, modrej. Rastlina pútala pozornosť všetkých okoloidúcich ľudí. Počet kvetov sa ťažko spočítal, ale bolo ich viac ako 80. Verím, že dobre prezimuje a na rok bude krásliť záhradu opäť.

Hortenzia

Zakvitnutý balkón

Počas leta zdobili ťahavé muškáty balkón rodiny Vícenovej, Nitrianska ulica. Nespočetné množstvo kvetov rástlo do všetkých strán. Denné polievanie, občasné prihnojovanie, olamovanie odkvitnutých kvetov, to je starostlivosť o muškáty. Muškáty lákali oči všetkých okoloidúcich.

Balkón plný kvetov

Vykosené, vyčistené, pravidelne udržiavané pred domom pani Márie Pavlovičovej.

Úprava pred domom

Pani M. Pavlovičová, Mierová ulica sa stará nielen o svoju záhradku, dvor ale i predzáhradku. Pravidelne kosí, čistí kanál. Takto vyčistený priestor pred domom si sama udržiava po celý rok. Možno si tento príklad zoberie viac občanov a sami sa budeme starať o to, čo je pred nami i okolo nás.

Mak, lahôdka v kuchyni

Pestovaniu maku sa v obci venuje už len veľmi málo ľudí. Je to náročná práca počas celého roka. V septembri treba rozrobiť pôdu a zasiať mak. Do zimy by mal vyrásť. Neuškodí mu sneh ani mráz. Keď vykvitne prvý kvet, je potrebné mak postriekať proti červivosti. Potom čakáme na dozretie makovíc, ostrihať makovice, ručne vyštikať, umyť, osušiť. Domáci mak je lahodný. Na obrázku vidíme zakvitnuté makovice na jar a zvyšok po vysypaní maku. Prázdne makovice poslúžia na aranžovanie. Na obrázku kvety a makovice od A. Vícenovej, ktorá tento rok dopestovala 9 kg maku.

Zostali len makovice

Zakvitnutý mak

Stranu spracovala gb

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

12. 4. 2022–22. 9. 2022

† Opustili nás

Štefan Kučera 81r.

Anna Šišková 78r.

Erika Grznárová 80r.

Jozef Oravec 63r.

PaedDr. Dušan Kolník 78r

Peter Kolárik 52r.

Anna Natsšinová 65r.

Jana Krajčírová 61r.

Emília Rojková 85r.

Ing. Marián Ondrejka 76r.

Anna Štefancová 89r.

Michal Bílený 57r.

Margaréta Šišková 73r.

Anna Gábrišová 86r.

V spoločenskej rubrike uvádzame len na základe písomného súhlasu so zverejnením osobných údajov v periodikách.

Narodili sa

12. 4. 2022–22. 9. 2022

Maia Dadik

Michaela Kerpnerová

Šimon Antalík

Michal Pátrovič

Matej Čambor

Spomienka

„Už len kyticu kvetov
a horiace sviečky
na hrob ti môžeme dať
a vo svojom srdci
ŕa navždy milovať.
Chýbaš nám veľmi.“

Dňa 9. augusta 2021 to bolo presne rok, čo nás navždy opustila naša milovaná a vždy usmiata

Idka Bačkádiová

S úprimnou láskou spomínajú manžel a deti s rodinami.

**Venujte jej prosím
tichú spomienku**

Pod'akovanie

Odišiel si náhle a nečakane,
stále sme verili, že sa to nestane.
Nebolo ti dopriate dlhšieho života,
žiť budeš stále v našich spomienkach.

Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym za účasť na poslednej rozlúčke s našim drahým manželom, otcom, dedkom, synom a bratom

Jozefom Oravcom

dňa 25. mája 2022. Za dôstojnú rozlúčku vďačíme vdp. dekanovi Milanovi Kupčíkovi ako aj sprevádzajúcim speváckam. Ostatným ďakujeme za kvetinové dary.

**Manželka Mária a deti Monika
a Jozef s rodinami**

Radošinské Vianoce

Občianske združenie Hlavina oznamuje, že obľúbené kultúrne podujatie Radošinské Vianoce sa uskutoční v dňoch 15.–18. 12. 2022 s nasledovným programom:

- **15. 12. 2022** Radošinské naivné divadlo - Pán Strom
- **16. 12. 2022** Radošinské naivné divadlo - Madona s dieťaťom
- **17. 12. 2022** Radošinské naivné divadlo - Madona s dieťaťom
- **18. 12. 2022** Divadlo Hlavina - Materské znamienko

Informácie o predaji vstupeniek a hodine predstavení budú zverejnené na fb stránke Divadla Hlavina, na „muchotrávke“ v centre obce, aj v miestnom rozhlase. Tešíme sa na pekné divadelné stretnutia a kto má chuť byť pri organizovaní podujatia, radi ho privítame, stačí napísať na **info@hlavina.sk**, alebo to niekomu z divadelníkov povedať či pošepkať.